

i Verden. Efter min Overbeviisning vil det altsaa være det Rette at holde fast ved vor gamle directe Beskatning og et moderat Forhold af indirecte Beskatning og da at benytte Indkomsskatten som Supplement; jeg forlanger ikke, at den skal være vor Hovedstat, men kun, at den skal være en Supplementstat, jeg har ikke tænkt mig den som en Afstemningsstat, saaledes som den sidste ærede Taler (David) meente. Som en Supplementstat troer jeg, at den vil kunne gjøre Tyldest; jeg skal tilføie, at jeg saalibet er en Elsker af Indkomsskatten, at jeg vilde være ubetinget imod at indføre den som Hovedbeskatning.

Jeg har nu hermed søgt at gjøre Rede for, baade hvorfor jeg anseer det for nødvendigt, at der træffes Foranstaltninger til at tilveiebringe den høist fornødne Rigevægt imellem Indtægter og Udgifter, og hvorledes jeg er kommen til at forelægge Dem et Skattelovsforslag saaledes som det, der foreligger. Det vil deraf være Dem klart, at Lovforslaget ogsaa tildeels har faaet den Form, det har faaet, som en Følge af den Hensigt, hvormed det er forelagt. Jeg skal saaledes gaae over til nærmere at berøre de Hovedpunkter, som væsentligt ere bleve rettede imod Lovforslaget selv, og skal først blive staaende ved dets § 1. Det turde følge af, hvad jeg nys har sagt, at Lovforslaget har maattet faae den Skikkelse, det paa dette Punkt har faaet, af Hensyn til, at denne Paragraph maatte være mere eller mindre elastisk, mere eller mindre modtagelig for Forandringer efter det Behov, som der til enhver Tid var tilstede. Jeg tilstaaer, at det væsentligt har været dette practiske Hensyn, som har diceret Bestemmelsen i § 1, saaledes som den er foreslaaet, og jeg skal aabent udtale, at det hidtil er undgaaet min Opmærksomhed, at der derved kunde tilveiebringes en Tilstand, som kunde ansees for at være præjudicerende for Landstingets Bevillingsret. Jeg haaber, at man vil erkjende, at jeg ikke sammenblander Skattelove med Finantslove (Rieger: So.) Det forekommer mig dog ikke, at jeg gjør det; i alt Fald forekommer det mig, at det, at jeg har forelagt nærværende Lovforslag her i Thinget, maa have viist, at jeg ikke betragter det som et Finantslovsforslag. At der imidlertid i en

Skattelov altid er noget Finantslikt, er Noget, som det ikke kunde falde mig ind at benægte, ligesaa libet som det kan benægtes, at det af og til er vanskeligt at drage Grændsen imellem disse to Arter af Love. Jeg erkjender dog, som sagt, at den af det ærede 8de kongevalgte Medlem (Andræ) fremsatte Erindring imod § 1, at den vil kunne blive præjudicerende for Landstingets Bevillingsmyndighed, har sin Berettigelse. Jeg skal derfor udtale, at jeg skal være villig til at træffe enhverformhelt Foranstaltning, som Landstinget maatte finde fornødent for paa dette Punkt at sikke dets Indflydelse, hvad enten man nu vil gaae den Vej, som det ærede Medlem, der havde Ordet før mig, antydede, nemlig at begrænse Loven til et vist Tidrum, eller vil vælge at sætte en bestemt Sum ind (Rieger: Begge Dele), eller man, som et æret Medlem siger, vil gjøre begge Dele. Alt dette vil jo kunne blive Gjenstand for en nærmere Forhandling; naar man blot ikke drager Grændserne for snevert, seer jeg ikke, hvad der skulde være til Hindre for det. Derimod tilstaaer jeg, at det har været mig en ikke letfattelig Skæb, som de af mig oftere nævnte tvende Medlemmer (Andræ og David) synes at have faaet for, at der af § 1 skulde resultere en flot eller ødsel Finantsbestyrelse, og for, at denne Paragraph skulde lede til overdrevent ødsle Bevillinger. Det er dog ganske vist fordeelagtigere at vide, hvorfra man skal tage de Penge, man vil bevilge, end i ethvert givet Øieblik at skulle lede derefter, forinden man bevilger de fornødne Summer. Det har imidlertid navnlig undret mig at høre, at det endogsaa er blevet udtalt, at denne Paragraph skulde være en overmaade bekvem Indretning for Regjeringen. Nei, den indeholder en bekvem Indretning for Repræsentationen, ja, den er næsten en Nødvendighed for Repræsentationen, naar den ikke hvert Aar skal indlade sig paa at discutere Skattelove, og jeg tilstaaer, at Discussion af saadanne Love hører til den Slags Ting, som det ikke er gavnligt eller interessant for Repræsentationen for ofte at komme tilbage til. Og vil man dernæst spørge Erfaringen, saa siger jeg: Har der i den kongerigste Rigsdag nogensinde været Spørgsmaal om, hvor man skulde tage Pen-